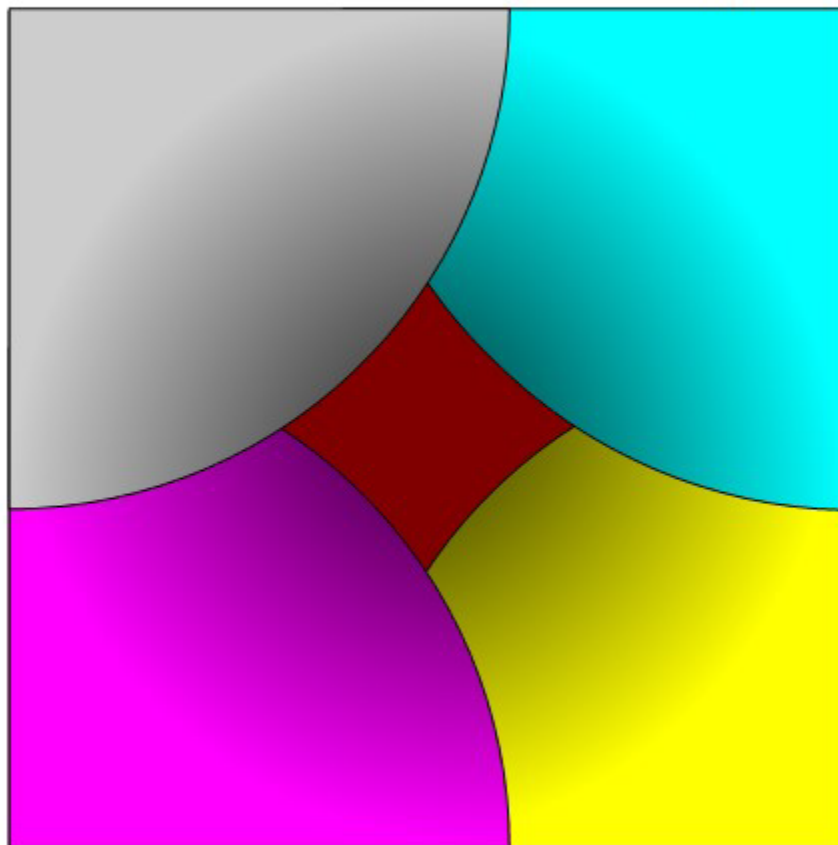

Многомерна СТРУКТУРА НА БЕДНОСТТА.

Четири основни компонента в индекса за бедност
в методиката на Световна банка – до 2010 г.

Материална бедност.
нисък мат. стандарт до
степен на деформираща
мизерия. Гето-мизерия.

Образователна и културна бедност. Ниско
образование и образованост. Малограмотност
инеграмотеност. Безкултурност, примитивност
и културна безпомощност.

Дезинтегриране и изключеност.
Маргинализиране и остракиране.
Атомизиране и самоизключване,
Обреченост в и от самота.

Здравна бедност. Влошено или лошо
здраве - физическо и психическо,
умствено и интелектуално,
емоционално и ценностно.

Автор: Михаил Мирчев, 2009.

Материалната и физическата бедност – това ли е
всичко важно, това ли наистина е най-важното?

Защо само в това се вторачваме и приемаме за най-важно?

Защо сегашната идеология на живота ни вторачва преди
всичко към това?

Защо така се самозапечатваме вътре в житейския модус „да
имам“, описан от Ерих Фром?

Къде изпускаме духовното и **модусът „да бъда“**, описан от
Ерих Фром – в сегашната „потребителска епоха, и „епоха на
образа“, и „дигитална информационна епоха“?

**Усилие СПИРАЛА на успеха в живота, към забогатяването и за
просперитета.**

Откъде тръгваме и се оттласкваме. Най-силният ресурс за измъкване от блатото и
дъното на бедността и маргинализиране.

Да пазим ли здравето си като върховна ценност и инструмент за успех? Защо имаме
саморазболяващи жизнени стратегии?

Да се образуваме ли упорито и задълбочено – като средство в конкуренцията и за
пробиване на бариери и похлупаци?

Как да съчетаваме своята индивидуалност и устрем към свобода и спонтанност със
неуждата да сме емпатични и асертивни, да сме интегрирани, да имаме принадлежност?

**Инерция и СПИРАЛА на пропадането в бедност, изтласкване в
изолация, към личностен упадък и деградиране.**

Откъде ни повлича и не успяваме да възспрем спиралата?

Ако загубим здравето си, можем ли да компенсираме с нещо?

Ако оставаме малограмотни, можем ли да компенсираме чрез връзки и сила,
чрез хитрост и криминалност?

Ако не сме емпатични и асертивни, ще можем ли да се интегрираме към
желани групи и общности, за да се спасяваме или издигаме чрез тях?